

Както показва табл. 2, броят на издаваните книги ежегодно нараства. Докато през последните години на робството книгите не надвишават 70-80 заглавия средно на година, от Освобождението до Съединението (1878-1885) средногодишно се издават близо три пъти повече книги - около 228.

Благоприятно влияние за книжовното развитие оказва появата на националните културни институции¹ и увеличаването на българската интелигенция. Това са първите български учители, учени, писатели, поети, критици, художници.

Таблица 2

БРОЙ КНИГИ*, ИЗДАДЕНИ ПРЕЗ ПЕРИОДА 1878-1944 Г.

Година	Загла- вия - брой						
1878	61	1895	751	1912	1059	1929	2595
1879	146	1896	769	1913	679	1930	2696
1880	181	1897	869	1914	1424	1931	2407
1881	183	1898	944	1915	1081	1932	2488
1882	235	1899	788	1916	380	1933	2077
1883	333	1900	746	1917	670	1934	2067
1884	370	1901	693	1918	818	1935	2264
1885	312	1902	768	1919	1583	1936	2505
1886	325	1903	783	1920	1741	1937	2491
1887	322	1904	750	1921	2182	1938	2750
1888	320	1905	920	1922	1915	1939	3329
1889	374	1906	1137	1923	1997	1940	3122
1890	413	1907	1202	1924	2472	1941	2894
1891	413	1908	1436	1925	2558	1942	2660
1892	409	1909	1488	1926	2760	1943	1799
1893	492	1910	1594	1927	2379	1944	741
1894	559	1911	1370	1928	2775		

* През периода 1878-1905 г. данните са от Ангелов (1937), за годините 1906-1910 и 1913-1916 - по Гергова (1991), за 1911-1912 и 1920-1944 - от Статистически годишник (1911-1946). В Статистическите годишници (1935-1941) посоченият брой на издаваните книги е различен за годините от 1934 до 1939. Приела съм последният посочен брой.

Войните (1912-1918) се отразяват тежко върху издателската дейност. През този период средно на година се появяват около 870 книги. Световната икономи-

¹ През 1888 г. е открит Висш педагогически курс към I софийска мъжка гимназия, който от 1890 г. е Висше училище, а от 1904 г. - Софийски университет. През 1869 г. в Браила е основано Българското книжовно дружество с председател Марин Дринов. През 1911 г. е преименувано в Академия на науките.